Көл баяны

Сөзү: Молдокеев Ш

Обону: Керимбаев Асанкалый

Кол тубунде эл жашаган жер калып; -

Керку анын унутулбас ырдалып.

Коп издээрбиз балалыктын элесин,

Кеп кыз-жигит кел устунде кек кайыкчан ыргалып.

Кылаасынан сансыз жылдыз жаркырар,

Кыялымда кылым куусу тартылат.

Тоолук жаштар кайыгынды токтотуп,

Тоолук элдин куулерунен калпып ал, ырларынан калпып ал.

Толкуп ташкан чон Нарын да буулду,

Кетенчиктеп кайра артка бурулду.

Токчулукка суусун болгон дениздин,

Толкун куусу тоодон ашып угулду, буткул алге угудду.